

KUTASI Csaba
MUSKOVITS József
ROZNER István

Adatok Torockó (Erdély) és környékének bogárfaunájához (Insecta: Coleoptera)

(Kivonat)

A dolgozat az 1998. július 6–12. közötti Torockó környéki, a Magyar Rovartani Társaság által szervezett rovargyűjtő út idevágó eredményeit tartalmazza. A begyűjtött 113 faj (19 család, 70 nem) közül a **Carabus cavernosus** Friv. új nagyfutrinka nemcsak Erdélyben, de az egész Kárpát-medencében. A fajlista tartalmazza az egyes fajok zoogeográfiai besorolását és elterjedését is.

Bevezetés

A Magyar Rovartani Társaság 1998. július 6–12. között rovargyűjtő utat szervezett az erdélyi Torockó község környékére. A gyűjtések kiterjedtek a község felett emelkedő Székelykőre, valamint a távolabb levő Tordai-hasadék és a Runki-szoros környékére. Jelen közleményben a szerzők gyűjtési adatain kívül PODLUSSÁNY Attila és OROSZ András által szolgáltatott adatok is bennfoglaltatnak.

A közleményben 19 bogárcsalád, 70 nem 113 fajának adatait találjuk. A közölt adatokból kiemelkedik a **Carabus cavernosus** Friv. gyűjtési adata, amely új nagyfutrinka előfordulását jelzi nemcsak Erdélyben, hanem az egész Kárpát-medencében.

A közölt fajok determinálását részben a szerzők, részben RETEZÁR Imre (Carabus fajok) és SZALÓKI Dezső (Malacodermata, Heteromera) végezték, akiknek munkáját ezúton köszönjük.

Lelőhelyek jegyzéke.

1. Fehér megye, Torockó (Rimetea), Turistaház környéke, 1998. VII. 6–12.
2. Fehér megye, Torockó (Rimetea), Székelykő (Piatra Secuiului), 900–1000 m, 1998. VII. 7.
3. Kolozs megye, Tordai-hasadék (Cheile Turzii), 1998. VII. 8.
4. Kolozs megye, Magyarpeterd (Petreștii de Jos), kaszáló, 1998. VII. 8.
5. Fehér megye, Torockó (Rimetea), Torockó-patak völgye, 1998. VII. 9.
6. Fehér megye, Borrév (Buru), Aranyosfolyó völgye, 1998. VII. 9.
7. Fehér megye, Gyalui-havasok, Aranyosrunk (Runc), 1998. VII. 10.
8. Fehér megye, Gyalui-havasok, Aranyosrunk (Runc), Runki-szurdok (Cheile Runcului), 1998. VII. 10.
9. Fehér megye, Torockószentgyörgy (Colțești), 1998. VII. 11.

Megjegyzés: A leelőhelyek a fajok jegyzékében Lh.: 1–9. rövidítéssel szerepelnek.

A gyűjtött fajok jegyzéke

CARABIDAE

Carabus (Morphocarabus) hampei Küster, 1846 – Lomberdő zónában, bükkösben előforduló széles tűrőképességű faj. Az Erdélyi-medencében fordul elő. Lh.: 1, 2.

Carabus (Pachystus) cavernosus Frivaldsz-ky, 1837 – A törzsalak a Balkán-félsziget hegyeiben fordul elő. Legközelebbi ismert leelőhelye Belgrád és a Balkán-hegység. A székelykői előfordulása új fajt jelent Romániában, Erdélyben és az egész Kárpát-medencében. Lh.: 2.

Carabus (Hygrocarabus) variolosus Fabricius, 1787 – Stenotop-hygrophil-eurytop faj. A Kárpátokban, így Erdélyben is a törzsalak fordul elő. Lh.: 7.

Carabus (Megodontus) violaceus Linnaeus, 1758 – A törzsalak Németországban él, a Kárpát-medencében több alfaja fordul elő. CSIKI (1946) a területről a var. *porolissensis*

CSIKI változatot említi. Eurytop faj. Lh.: 1.

Tachya nana (Gyllenhal, 1810) – Eurytop-silvicol-corticol faj, az egész Palearktikus Régióban előfordul. Lh.: 7.

Poecilus koyi Germar, 1824 – Stenotop-xerophil faj. A törzsalak a nyugati Mediterráneumban terjedt el. CSIKI (1946) a var. *sericeus* Fisch.-W. változatát említi a Kárpát-medence alföldi részéről. Lh.: 2.

Poecilus lepidus (Leske, 1758) – Eurytop-xerophil faj. Euroszibériai elterjedésű faj, a Kárpát-medencében nem gyakori. Lh.: 8.

Pterostichus transversalis (Duftschmid, 1812) – Eurytop-silvicol faj, közép-európai és balkáni elterjedésű. Erdélyből CSIKI (1946) a var. *etelkae* Ormay változatát említi. Lh.: 1.

Pterostichus melanarius (Illiger, 1789) – Eurytop-hygrophil faj. Lh.: 2.

Pterostichus oblongopunctatus (Fabricius, 1787) – Euroszibériai elterjedésű eurytop-xerophil-silvicol faj. A Kárpát-medencében elterjedt és közönséges. Lh.: 1.

Abax carinatus (Duftschmid, 1812) – Közép-európai és balkáni eurytop-hygrophil-silvicol faj, a Kárpát-medencében gyakori. Lh.: 1.

Abax schueppeli Palliardi, 1825 – Közép-európai stenotop-hygrophil-silvicol faj. Erdélyben a Keleti- és a Déli-Kárpátokban, valamint a Bihari-hegységben fordul elő, nem túl gyakori. Lh.: 1.

Abax parallelus (Duftschmid, 1812) – Közép-európai stenotop-hygrophil-silvicol hegyvidéki faj. A Kárpát-medencében nem ritka. Lh.: 1.

Abax parallelepipedus Piller & Mitter-pacher, 1783 – Európai eurytop-hygrophil-silvicol hegy- és dombvidéki faj. A Kárpát-medencében gyakori. Lh.: 2.

Calathus fuscipes (Goeze, 1777) – Eurytop-xerophil európai faj, amely a Kárpát-medencében, így Erdélyben is, elterjedt és közönséges. Lh.: 7.

Laemostenus terricola (Herbst, 1784) – Eurytop-terricol faj, amely előfordul Közép-Európában, Spanyolországban és Észak-Amerikában, ez utóbbi helyre behurcolták. A Kárpát-medencében csak szórványosan fordul elő. Lh.: 1.

Synuchus vivalis (Illiger, 1798) – Euroszibériai eurytop-xerophil faj. A Kárpát-medencében nem ritka. Lh.: 1.

Ophonus rufibarbis (Fabricius, 1792) – Eurytop-xerophil-phytodetriticol faj. Lh.: 5.

Ophonus puncticeps Stephens, 1828 – Nyugat-mediterrán eurytop-xerophil faj. A Kárpát-medencében ritka. Lh.: 5.

Harpalus affinis (Schränk, 1781) – Euroszibériai eurytop-heliophil-xerophil-campicol faj. A Kárpát-medencében elég gyakori. Lh.: 1.

Harpalus atratus Latreille, 1804 – Eurytop-xerophil faj, amely előfordul Közép-Európában és a Kaukázusban. A Kárpát-medencében elterjedt és nem ritka. Lh.: 1.

Harpalus roubali Schauburger, 1928 – Eurytop-xerophil faj. A törzsalak a Kárpát-medencébe északnyugati hegyvidékein él. CSIKI (1946) a var. *pseudodimidiatus* Schaubg. változatát említi a Szlavóniától Kisázsiaig terjedő területről. Lh.: 2.

Badister bullatus (Schränk, 1798) – Euroszibériai elterjedésű eurytop-gyengén hygrophil faj. A Kárpát-medencében elterjedt és gyakori. Lh.: 5.

Licinus hoffmannseggi (Panzer, 1797) – Eurytop-hygrophil faj, amely Közép-Európa hegyvidékein található és nem ritka. Lh.: 1.

Cymindis cingulata Dejean, 1825 – Az Alpokban, a Beszkidokban és a Kárpátokban élő stenotop-xerophil faj. A hegyvidékeken szélesen elterjedt, de ritka. Lh.: 2.

Aptinus bombardi (Illiger, 1800) – Közép-Európában és a Balkán-félszigeten élő stenotop-silvicol faj. A hegy- és dombvidékeken elterjedt és nem ritka. Lh.: 1.

STAPHYLINIDAE

Ontholestes tessellatus (Fourcroy, 1785) – Euroszibériai elterjedésű faj. A Kárpát-medencében szélesen elterjedt, de mindenütt ritka. Lh.: 5.

Ontholestes murinus (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt és gyakori. Lh.: 2.

SILPHIDAE

Silpha oblonga Küster, 1850 – Az Északkeleti-, Délkeleti- és Déli-Kárpátok endemikus faja. A Kárpát-medence néhány pontján a közephegységokban és a síkságon is előfordul. Lh.: 2.

CANTHARIDAE

Rhagonycha fulva (Scopoli, 1763) – Euroszibériai faj. A Kárpát-medencében a sík- és hegyvidéken egyaránt elterjedt és a nyári virágokon közönséges. Lh.: 2, 3, 7.

MELYRIDAE

Charopus concolor (Fabricius, 1801) – Előfordul Délkelet- és Közép-Európában. A dombvidékeken elterjedt és gyakori, főként virágokon és fűféléken az erdőszegélyeken, erdei tisztásokon, és nedvesebb réteken. Lh.: 7.

Charopus flavipes (Paykull, 1798) – Európai faj, amely a hegy- és dombvidékek lakója. Erdőszegélyeken, erdei tisztásokon virágokon nem ritka. Lh.: 7.

Clanoptilus marginellus (Olivier, 1790) – Palearktikus faj. Virágzó réteken, erdei tisztásokon és erdőszegélyeken közönséges. Lh.: 7.

Dasytes plumbeus (Müller, 1776) – Nyugat-palearktikus faj. Tavasszal és nyár elején virágokon mindenütt nagyon közönséges. Lh.: 7.

CLERIDAE

Trichodes apiarius (Linnaeus, 1758) – Nyugat-palearktikus faj. Tavasszal és nyáron a virágokon közönséges. Lh.: 7.

BUPRESTIDAE

Anthaxia godeti Castelnau, 1839 – Palearktikus hegyvidéki faj. Lh.: 8.

TENEBRIONIDAE

Pedinus femoralis Linnaeus, 1867 – Euroszibériai elterjedésű faj. Elsősorban az alföldi és dombvidéki száraz sztyeppjellegű területein, a fű között, kövek alatt található. Lh.: 3.

LAGRIIDAE

Lagria hirta (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj. A Kárpát-medencében a hegy- és dombvidéken elterjedt és gyakori. Fákon és cserjéken található. Lh.: 7.

ALLECULIDAE

Podonta nigrita (Fabricius, 1794) – Közép- és dél-európai faj. A Kárpát-medencében az alföldeken és az alacsonyabb hegy- és dombvidékeken található. Száraz füves helyeken virágokon nagyon gyakori. Lh.: 2, 3.

Cteniopus sulphureus (Linnaeus, 1767) – Európai faj, a síkság és a dombvidék lakója. Nyáron a virágokon elterjedt és gyakori. Lh.: 2.

OEDEMERIDAE

Oedemera femorata (Scopoli, 1763) – Euroszibériai faj. A Kárpát-medencében mindenütt előfordul és közönséges. Lh.: 2, 7.

LUCANIDAE

Dorcus parallelepipedus (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj. Korhadó lombos fákból fejlődik, tavasszal, este repül. Mindenütt gyakori. Lh.: 2.

GEOTRUPIDAE

Odontaeus armiger (Scopoli, 1772) – Európai faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt, de ritka. Valószínűleg föld alatti életmódot folytat, késő este rajzik, lámpafényre repül. Lh.: 1.

APHODIIDAE

Aphodius (Acrossus) rufipes (Linnaeus, 1758) – Kozmopolita, nagy elterjedésű faj, a Kárpát-medencében elég gyakori. Lh.: 1.

Aphodius (Aphodius) fimetarius (Linnaeus, 1758) – Holarktikus faj. A Kárpát-medence legközönségesebb faja. Lh.: 2.

Aphodius (Aphodius) foetens (Fabricius, 1787) – Euroszibériai faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt és gyakori. Lh.: 1.

Aphodius (Copriformorphus) scrutator (Herbst, 1789) – Európai faj, mely a Kárpát-medencében elterjedt és főként ősszel, trágyában gyakori. Lh.: 2.

Aphodius (Eudolus) quadriguttatus (Herbst, 1783) – Nyugat-palearktikus faj, amely az alföldeken és a dombvidékeken szór-ványosan található. Lh.: 1.

Aphodius (Euorodalus) coenosus (Panzer, 1798) – Európai faj, amely a Kárpát-me-

dencében elterjedt és elég gyakori. Lh.: 2.

Aphodius (Teuchestes) fossor (Linnaeus, 1758) – Holarktikus faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt, de sehol sem közönséges. Lh.: 2.

SCARABAEIDAE

Caccobius schreberi (Linnaeus, 1767) – Palearktikus faj, a Kárpát-medencében mindenütt közönséges. Lh.: 9.

Onthophagus (Onthophagus) illyricus (Scopoli, 1763) – Mediterrán faj, a Kárpát-medencében elterjedt és gyakori. Lh.: 1.

Onthophagus (Palaeonthophagus) lemuri (Fabricius, 1781) – Dél-európai faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt és gyakori. Lh.: 1.

Onthophagus (Palaeonthophagus) verticicornis (Laicharting, 1781) – Európai faj, melynek elterjedése keleten Turkesztán és Kisázsian keresztül Irán. A Kárpát-medencében elterjedt és nagyon közönséges. Lh.: 1.

MELOLONTHIDAE

Homaloptia (s. str.) erythroptera transylvanica Bielz, 1850 – A törzsalak a Balkán-félszigeten fordul elő. Erdélyben és a Bánságban ez az alfaj helyettesíti a törzsalakot. Nem gyakori. Lh.: 4.

Hoplia argentea (Poda, 1761) – Dél-európai faj. Főleg a Kárpát-medence déli területein, így a Bánságban, de Erdélyben is elterjedt. Lh.: 2.

CETONIIDAE

Gnorimus nobilis (Linnaeus, 1758) – Európai faj, amely a Kárpát-medencében a hegy- és dombvidéken elterjedt és nem ritka. Ernyős virágzatúakon és bodzán gyűjthető. Lh.: 9.

Trichius fasciatus (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai hegyvidéki faj. Erdélyben nagyon gyakori. Erdei virágokon, főleg fészkes virágzatúakon gyűjthető. Lh.: 7, 8, 9.

Trichius sexualis Bedel, 1906 – Dél- és közép-európai faj. A Kárpát-medencében elterjedt, de nem gyakori. Virágokon található. Lh.: 8.

Netocia (Potosia) cuprea (Fabricius, 1775) – Euroszibériai faj. A Kárpát-medencében elterjedt és közönséges. Lh.: 7.

CERAMBYCIDAE

Prionus coriarius (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj. A Kárpát-medencében a hegy- és dombvidéken gyakori. Lárvája különféle keményfákban és fenyőfélékben fejlődik. Az imágo nyáron alkonyatkor repül, nappal rejtékelyen, farönkök alatt rejtőzik. Lh.: 1.

Dinoptera collaris (Linnaeus, 1758) – Eurázsiai faj. A Kárpát-medencében elterjedt és közönséges. Főként lomberdőkben virágzó fákon, cserjéken és ernyősvirágokon található tavasszal. Lh.: 7.

Carilia virginea (Linnaeus, 1758) – Európai hegyvidéki faj, amely a Kárpátokban nagyon gyakori. A bogár nyáron főként ernyősvirágokon található. Lh.: 7.

Pidonia lurida (Fabricius, 1792) – Közép- és dél-európai hegyvidéki faj. Erdélyben mindenfelé nagyon gyakori a virágzó fákon, cserjéken és ernyősökön. Lh.: 9.

Pachytodes cerambyciformis (Schrank, 1781) – Európai faj. A Kárpát-medencében elterjedt és gyakori. Nyáron virágokon található. Lh.: 7.

Anoplodera sexguttata (Fabricius, 1775) – Nyugat-palearktikus faj. A hegy- és dombvidéken elterjedt, tavasszal a virágokon nem ritka. Lh.: 9.

Pseudovadonia livida (Fabricius, 1777) – Európai faj, amely a hegy- és dombvidéken virágokon közönséges. Lh.: 2.

Neovadonia unipunctata (Fabricius, 1787) – Pontusi faj. A Kárpát-medencében elterjedt, főleg a dombvidék és az alacsonyabb hegyvidék xerotherm helyeinek lakója. Nyáron virágokon található. Lh.: 8.

Brachyleptura maculicornis DeGeer, 1775 – Európai hegyvidéki faj, amely a Kárpátokban gyakori. Nyáron főleg ernyősvirágokon található. Lh.: 7, 9.

Anastrangalia sanguinolenta (Linnaeus, 1761) – Euroszibériai faj, amely a Kárpátokban nagyon gyakori. Az imágo nyáron az ernyősvirágokon található. Lh.: 7.

Leptura quadrifasciata Linnaeus, 1758 – Eurázsiai faj. A hegyvidékeken nyáron virágokon található, elterjedt és nem ritka. Lh.: 3, 7, 8, 9.

Rutpela maculata (Poda, 1761) – Európai faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt és a nyári virágokon közönséges. Lh.: 7.

Stenurella bifasciata (Müller, 1776) – Euroszibériai faj. A hegy- és dombvidék lomberdőiben elterjedt és közönséges. Az imágó tavasszal főleg a xerotherm hegyoldalok virágjain található. Lh.: 2.

Stenurella melanura (Linnaeus, 1758) – Eurázsiai faj, a Kárpát-medencében általánosan elterjedt és közönséges. Az imágó májustól szeptemberig ernyős- és fészkesvirágokon található. Lh.: 2, 7, 8.

Stenurella septempunctata (Fabricius, 1792) – Pontusi faj, a Kárpát-medencében elterjedt, különösen a hegyvidéken gyakori. A bogár nyáron a xerotherm hegyoldalokon, virágokon található. Lh.: 2, 7, 8.

Stenurella nigra (Linnaeus, 1758) – Pontusi faj. A Kárpát-medencében mindenfelé elterjedt, a hegy és dombvidék xerotherm helyein nyáron a virágokon közönséges. Lh.: 7.

Strangalia attenuata (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt, de nem gyakori. Lh.: 8.

Stenopterus rufus (Linnaeus, 1767) – Mediterrán faj, a Kárpát-medencében a síkságon és a hegyvidéken egyaránt elterjedt és gyakori. Tavasszal virágokon gyűjthető. Lh.: 7.

Clytus arietis (Linnaeus, 1758) – Pontusi faj, a hegy- és dombvidéken elterjedt és gyakori. Az imágó tavasszal száraz fatörzseken, farakásokon gyűjthető. Lh.: 9.

Chlorophorus herbsti Brahm, 1790 – Euroszibériai hegyvidéki faj. A Kárpát-medencében elterjedt, de csak a hegyekben gyakori. Lh.: 8.

Chlorophorus figuratus (Scopoli, 1763) – Euroszibériai faj, amely a hegyvidéken elterjedt és gyakori. A bogár nyáron virágzó cserjéken, virágokon található. Lh.: 7.

Phytoecia cylindrica (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj. A Kárpát-medencében a síkságon, a hegy- és dombvidéken, főként az ernyősvirágúakon közönséges. Lh.: 2.

Musaria argus (Frölich, 1793) – Sztjepp-területeken, füves lejtőkön élő közép-európai faj. Tápnövénye a gurgolya (*Seseli* sp.). Lh.: 8.

CHRYSOMELIDAE

Labidostomis longimana (Linnaeus, 1761) – Euroszibériai elterjedésű faj. Erdélyben mindenfelé közönséges. Lh.: 2.

Cryptocephalus (Burlinius) bilineatus (Linnaeus, 1767) – Eurázsiai faj, Erdélyben a

szárazabb réteken található. Lh.: 7.

Cryptocephalus (Cryptocephalus) bipunctatus (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj, a Kárpát-medencében mindenhol közönséges. Lh.: 7.

Cryptocephalus (Cryptocephalus) sericeus (Linnaeus, 1758) – Pontomediterrán elterjedésű faj. A Kárpát-medencében egyike a legközönségesebb fajoknak. Lh.: 7.

Cryptocephalus (Cryptocephalus) hypochaeridis transiens Franz, 1949 – Európai faj. A törzsalak Erdélyben általánosan elterjedt és közönséges. Ez az alfaj a Kárpát-medence nyugati részében honos, Erdélyből csak szórványos adataink vannak. Lh.: 7.

Cryptocephalus (Cryptocephalus) moraei (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj, amely a Kárpát-medencében és egész Erdélyben is elterjedt és közönséges. Lh.: 7.

Cryptocephalus (Cryptocephalus) quadriguttatus Richter, 1820 – Euroszibériai faj, amely Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. Lh.: 7.

Eumolpus asclepiadeus (Pallas, 1773) – Eurázsiai faj, amely Erdélyben elterjedt és gyakori. Lh.: 2.

Chrysolina (Ovostoma) olivieri olivieri (Bedel, 1892) – Európai hegyvidéki faj, amely a Kárpát-medence alacsonyabb részein ritkább, mint az erdélyi hegyekben, ahol elterjedt és közönséges. Lh.: 2, 3, 7, 8.

Chrysolina (Menthastriella) herbacea (Duftschmid, 1825) – Pontomediterrán faj, amely Erdélyben elterjedt és közönséges. Lh.: 2, 7.

Chrysolina (Erythrochrysa) polita (Linnaeus, 1758) – Palearktikus elterjedésű faj. Egész Erdélyben megtalálható és közönséges. Lh.: 1, 2, 7.

Chrysolina (Chrysolina) staphylea (Linnaeus, 1758) – Nyugat-palearktikus faj, amely egész Erdélyben a vizenyős réteken elterjedt és gyakori. Lh.: 2.

Chrysolina (Sphaerochrysolina) rufa squallida (Suffrian, 1851) – Európai faj, ahol a törzsalak az Alpokban fordul elő, máshol különböző alfajai képviselik. Ez az alfaj a Kárpát-medence nagyrésztén, így Erdélyben is megtalálható. Lh.: 2.

Chrysolina (Colaphosoma) sturmi (Westhoff, 1882) – Euroszibériai faj, amely Erdélyben a hegy- és dombvidéken elterjedt és gyakori. Lh.: 2.

Chrysolina (Sphaeromela) varians (Schaller, 1783) – Nyugat-palearktikus faj, amely a Kárpát-medencében elterjedt és közönséges. Lh.: 1, 2, 7.

Oreina (Allorina) caerulea (Olivier, 1790) – Európai faj, amely a Kárpátokban mindenütt megtalálható és gyakori. Lh.: 2, 7.

Oreina (Oreina) alpestris anthrisci (Weise, 1900) – A faj az európai hegyvidékeken él. Számos alfaja közül ez az alfaj balkáni előfordulási, és Erdélyben szórványosan található. Lh.: 2.

Hydrothassa glabra (Herbst, 1783) – Euroszibériai faj. Erdélyben a vizenyős réteken elterjedt és nagyon gyakori. Lh.: 7.

Linnaeidea (Linnaeidea) aenea (Linnaeus, 1758) – Eurázsiai faj, amely a Kárpát-medencében, így Erdélyben is elterjedt és gyakori. Lh.: 2.

Chrysomela (Strickerus) cuprea (Fabricius, 1775) – Euroszibériai faj, amely Erdélyben elterjedt és nem ritka. Lh.: 2.

Chrysomela (Strickerus) vigintipunctata (Scopoli, 1763) – A faj törzsalakja él Erdélyben, ahol elterjedt és a tápnövényein, amelyek különböző fűzfélék, nagyon közönséges. Lh.: 2, 7.

Chrysomela (Chrysomela) populi Linnaeus, 1758 – Palearktikus faj, amely Erdélyben elterjedt és a tápnövényein (*Populus* és *Salix* sp.) közönséges. Lh.: 7.

Gonioctena (Gonioctena) linnaeana (Schrank, 1781) – Euroszibériai faj, amely a Kárpátokban elterjedt és gyakori. Lh.: 2.

Phratora (Phratora) vitellinae (Linnaeus, 1758) – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. Lh.: 7.

Timarcha (Timarcha) pratensis (Duftschmid, 1825) – Adriatomediterrán faj. A Kárpát-medencéből a horvátországi adatokon kívül a fajnak csak kevés előfordulási adata van, így Erdélyből is csak régi gyűjtési adatokat ismerünk. Lh.: 2.

Timarcha (Timarcha) rugulosa Herrich-Schäffer, 1838 – A Kárpát-medence endemikus faja. Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. Lh.: 2, 3.

Timarcha (Timarchostoma) goettingensis (Linnaeus, 1758) – Nyugat- és közép-európai elterjedésű faj, amely Erdélyben elterjedt és nem ritka. Lh.: 2.

Galeruca tanacetii (Linnaeus, 1758) – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. Lh.: 2, 7.

Phyllotreta undulata (Kutschera, 1860) – Palearktikus faj. A Kárpát-medencében elterjedt és közönséges. Lh.: 7.

Longitarsus melanocephalus (De Geer, 1775) – Nyugat-palearktikus faj. A Kárpát-medencében elterjedt és közönséges. Lh.: 7.

Irodalom

1. ÁDÁM, L. (1994): **A check-list of the Hungarian Scarabaeoidea with the description of ten new taxa (Coleoptera).** – *Folia ent. Hung.* 55: 5–17.
2. BARAUD, J. (1992): **Coléoptères Scarabaeoidea d'Europe** – In: *Fauna de France, France et régions limitrophes*, Lyon, 856 pp.
3. BIELZ, E. (1887): **Siebenbürgens Käferfauna** – Verh. Mitt. Siebenbürg. Ver. Naturwiss. Hermannstadt. 37.
4. CSIKI, E. (1946): **Die Käferfauna des Karpaten-Beckens.** – In: TASNÁDI Kubacska, A. (ed.): *Naturwissenschaftliche Monographien*, IV. Budapest, 798 pp.
5. ENDRÓDI, S. (1956): **Lemezcsepű bogarak** – Lamelli-cornia. In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*. IX. 4. Akadémiai Kiadó, Budapest, 188 pp.
6. GRUEV, B.; MERKI, O.; VÍG, K. (1993): **Geographical distribution of Alticinae (Coleoptera, Chrysomelidae) in Romania.** – *Ann. Hist.-Nat. Musei Nat. Hung.*, Budapest, 85: 75–132.
7. KASZAB, Z. (1955): **Különböző csapű bogarak – Diversicornia I. Lágystűfű bogarak – Malacodermata** – In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, VIII, 1. Akadémiai Kiadó, Budapest, 144 pp.
8. KASZAB, Z. (1956): **Felemás lábfejű bogarak III. – Heteromera III.** – In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, IX, 3. Akadémiai Kiadó, Budapest, 108 pp.
9. KASZAB, Z. (1957): **Felemás lábfejű bogarak I. – Heteromera I.** – In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, IX, 1. Akadémiai Kiadó, Budapest, 126 pp.
10. Kaszab, Z. (1962): **Levélbogarak – Chrysomelidae.** – In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, IX, 6. Akadémiai Kiadó, Budapest, 416 pp.
11. Kaszab, Z. (1971): **Cincérek – Cerambycidae** – In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, IX, 5. Akadémiai Kiadó, Budapest, 283 pp.
12. MERKL, O.; HEGYESSY G.; KOVÁCS, T. (1996): **Cerambycidae (Coleoptera) from the Bükk National Park** – In: *The Fauna of the Bükk National Park*, Hungarian Natural History Museum, Budapest, p. 309–326.
13. PETRI, K. (1912): **Siebenbürgens Käferfauna.** – Hermannstadt, 275 pp.
14. PETRI, K. (1925–1926): **Ergänzungen und Berichtigungen zur Käferfauna Siebenbürgens 1912.** – Verh. Mitt. Siebenbürg. Ver. Naturwiss. Hermannstadt, 76.
15. ROZNER, I. (1996): **An updated list of the Chrysomelidae**

of Hungary and the adjoining parts of the Carpathian Basin (Coleoptera) – *Folia ent. Hung.* 57: 243–260.

16. ROZNER, I. (1997): **Hargita megye levélbogár-faunájának alapvetése (Coleoptera: Chrysomelidae) – Contribuții la cunoașterea Chrysomelidelor (Coleoptera) din jud. Harghita.** – In: ACTA – 1997/I., Sepsiszentgyörgy, p. 81–106.

17. SZÉKESY, V. (1961): **Holyvaalkatfiak I. – Staphylinoida I.** – In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, VII, 1., Akadémiai Kiadó, Budapest, 41 pp.

18. TÓTH, L. (1984): **Holyvák VII. – Staphylinidae VII.** – In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, VII, 11., Akadémiai Kiadó, Budapest, 142 pp.

19. WINKLER, A. (1924-1932): **Catalogus Coleopterorum regionis palearcticae.** – Wien, 1698 pp.

Date asupra faunei de coleoptere de la Rimetea (j. Alba) și împrejurimile sale (Rezumat)

În perioada 6–12 iulie 1998 membrii Asociației Entomologice Ungare au efectuat colectări entomologice în Transilvania – zona comunei Rimetea și împrejurimile (Piatra Secuiului, Cheile Turzii și Cheile Runcului). Au fost identificate 113 de specii de coleoptere, aparținând la 70 de genuri și 19 familii. Dintre datele publicate se disting cele referitoare la *Carabus cavernosus* Friv., aceasta fiind prima semnalare a speciei în Transilvania și în întregul Bazin Carpatic.

Data to the Beetle Fauna of the Village Torockó (Rimetea, Alba County) and its Environs (Abstract)

Members of the Hungarian Entomological Society were on a collecting trip in the village Torockó (Transylvania) and its environs (mountain-gorge of Torda, canyon of Runk) between 6 and 12 July 1998. 19 beetle families, 70 genera, 113 species were determined so far. The *Carabus cavernosus* Friv. carabid species is new for Transylvania and the Carpathian Basin.

